TEIDÄN TÄYTYY SYNTYÄ UUDESTI

(Ye Must Be Born again)
58-0619B · Greenville, South Carolina, USA, 19.6.1958

1 …täällä puhumassa, kaikilla on hauskaa, ja minä olen nauttinut, ja sitten sanon jotain tuollaista.

[Joku veli puhuu veli Branhamista]

Minä ajattelin tänä aamuna ollessani matkalla, olin myöhässä aamiaiselta, ja… Me olimme noin, suunnilleen 10 mailin päässä, maaseudulla. Satuin vain ajattelemaan, että kuinka monia kertoja minä olen ollut myöhässä; siis, myöhästyin jopa omista häistäni. Minua odotettiin ja odotettiin. Nyt, jospa vain voisin myöhästyä omista hautajaisistani, se olisi…

[Joku sanoo: "Silti sinä pääsit naimisiin."]

Kyllä, minä pääsin naimisiin; kyllä se on…

2 No… on niin hienoa olla täällä, ja minä haluaisin esittää tämän kysymyksen, ennen kuin menen… on lyhyt aika olla täällä teidän kanssanne… Minun palvelustehtäväni on ollut yhtä ryntäilyä ja paahtamista paikasta toiseen. Kukaan ei tiedä niistä vaikeuksista, mitä se minulle tuottaa. Ja, jotta olisin välttynyt menemästä tapaamaan ihmisiä ja puristaa heidän käsiään, kuten minä sanoin eilisiltana, eräs rouva kutsui minut kotiinsa päivälliselle. Oi, minä kuvittelin, että olisin saanut oikeaa, vanhaa kunnon maissirouhepuuroa, että olisin saanut todella kokea olevani etelässä, siis; mutta miten se voisi onnistua? Se ei vain onnistu.

3 Siis, minä ajattelin tänä aamuna – täällä on ollut todella hienoa, ja minä olin… Eilisiltana, minä mainitsin sairaiden puolesta rukoilemisesta. Ja Billy tuli tänään iltapäivällä, kuten hän yleensä tekee ja käy nuorten ihmisten luona, ja kaikki – ja käy puristamassa heidän kättään. Ja hän palasi ja sanoi: "Isä, täällä on paljon ihmisiä, joiden puolesta pitäisi rukoilla.

Nyt, minä… Syy siihen, etten minä ole rukoillut ihmisten puolesta on, että kun kokouksessa… Minä tulin juuri Dallasista; tehän kaikki puhutte Dallasista. Ja tällaiset kokoussarjat, no, minä pyrin enimmäkseen saarnaamaan – ymmärrättehän? – koska se suo minulle mahdollisuuden levätä noilta näyiltä; ja juuri näyt ovat se, mikä repii minut rikki.

Ja… mutta, minulla on vielä kaksi kokousta jäljellä tämän jälkeen, ja sitten aion levätä todella pitkään. Minun on tehtävä niin; olen – minä tunnen itseni… Ja olin Dallasissa tässä yhtenä päivänä tapamassa viittä meidän veljeämme, jotka olivat kentältä syrjässä hermoromahduksen takia: Raymond Richeyta ja veli Grantia. Ja minä juttelin hänen kanssaan ja hän koetti pitää itsensä pystyssä ja itki ja eräs toinen veli istui siinä kädet tällä lailla ja hän kiljui hermoromahduksen takia, ja että oli mennyt liian pitkälle; ja siis, meitä ei ole tehty sahanjauhosta; me olemme yhä inhimillisiä olentoja, nähkääs. Ja, siis, minä en ole höllännyt sitten joulukuun. Niinpä minun on levättävä vähäsen.

4 Ja minä olisin iloinen, jos saisin viedyksi kokoukset loppuun. Minä luulen, että te alatte kuitenkin saada tarpeeksenne siitä, että minä huudan teille niin kuin olen huutanut. Minä ajattelin, että minun pitäisi varata yksi ilta selvitelläkseni vähän tätä sisarten asiaa, miksi olen puhunut niin kuin olen. Mutta, siis, minä en ole tarkoittanut sitä teille, sisaret, ymmärrättehän? Minä tarkoitin niitä, jotka ovat esittävinään teitä, näettekö? Se…

No, siis, tämä on yksi asia; minä uskon, että Herra on sanonut, että hän loi naisen; ja miehen hallitsemaan naista. Jos kerran mies antaa sinun tehdä sitä, mitä teet, niin anna hänen tehdä niin; vika on sitten miehessä, eikö olekin? [Veli Branham nauraa.] Naisten pitäisi totella hallitsijaansa.

5 Mutta, minusta tuntuu vähän oudolta, kun seurakunta on päätymässä siihen tilaan, jossa se nyt on. Minä en halua olla tyly, kyllähän te sen ymmärrätte, mutta kun minä saan tilaisuuden puhua asiat halki kokouksissa, joissa istuu joka puolella sananpalvelijoita, niin hekin alkavat puhua asioita halki, ymmärrättekö? emmekä me halua sitä. On käytettävä vähän psykologiaa, siis, että saarnaajat saadaan toimimaan. Ja, meidän on palattava vanhan höyläpenkin ääreen, jonka ääressä meidän isämme säätivät määräyksiä: "Näin asia on." Näettekö? Ja ihmiset kunnioittivat niitä. Ymmärrättekö? Sitä me nyt tarvitsemme.

Saatana on hyvin viekas vihollinen, hän tulee niin… synti on niin – mitenhän minä sen sanoisin, se on niin ovela, härski, siis, se todella… se on ovela, vähän kuin sala… – se, se sana on: salakavala. Niin salakavala, että se tulee niin helposti kuvaan mukaan, siis; se näyttää niin viattomalta. Ensinnäkin, se on aivan kuin hämähäkki jolla on verkko, ja nappaa sinut, ja siinä sitä ollaan.

Minä ajattelen yhtä juttua: matkan päätä. Joka ei minulla, ehkä, ole kovin kaukana. Minä en enää ole poikanen. Minun on ajateltava kokouksessa olevia ihmisiä uudemman kerran. Eräs minun ystäväni sanoi minulle kerran; minulle annettiin palkinto; ja minä haluan, että tämä uppoaa teihin jokaiseen todella syvälle:

6 Vancouverissa, Brittiläisessä Kolumbiassa, eräs poika, joka osasi ajaa polkupyörää, sai palkinnon… Kaksitoista tuumaa leveä, sata jaardia pitkä… Hän sai uuden Schwinn-merkkisen polkupyörän; ja kaikki pojat luulivat olevansa hyviä pyöräilijöitä. He kävivät kaupungilla kaupassa hakemassa äidilleen ruokatavaraa korilla ja pitivät sitä kainalossaan, ja ajoivat takaisin, eivätkä koskeneet kertaakaan ohjaustankoon. Siis, jokainen tiesi, että tuo poika tulisi voittamaan sen kisan.

Siellä oli myös eräs nyhverö, joka – siis, sellainen äidin poika, ja hänestä ei kukaan oikein pitänyt häntä minään. Niinpä, jokainen sai oman lähtöajan… ja numeroita kutsuttiin, ja he rupesivat ajamaan pitkin tätä lankkua, ja jokainen tipahti siltä; mutta tämä mammanpoika ajoikin sen loppuun asti, horjumatta vähääkään.

Ja kaikki nuo pojat ympäröivät hänet, ja sanoivat: ”Miten sinä tuon teit?”

7 Hän vastasi: ”Kuulkaa, pojat; tällä tavalla se meni: minä katselin, mitä te kaikki teitte, ja näin teidän virheenne, näettekö? Te katselitte alas tällä tavalla, ja yrititte pysyä laudalla. Minä katselin sen päähän ja pysyin tasapainossa”, hän sanoi.

Siinä se; näettekö, näettekö? Siinä se juttu on. Ei siihen, mikä on täällä, vaan päähän, ja pysytään tasapainossa; katsotaan Herraan Jeesukseen. Nyt, rukoillaanpa hetki:

Herra, pidä meidän mielemme sinussa; suo meidän katsoa kohti loppupäätä sinne, kun me näemme Jeesuksen. Ja täällä, tässä konventissa, Herra, tämä ryhmä hienoja veljiä ja sisaria on kokoontunut yhteen tänne aamiaiselle ja yhdessäolon merkeissä. Mistä me voimme tietää, vaikka meidän seuraava kokouksemme ei olisikaan aamiainen, vaan se olisikin hääateria, jolla me jakaisimme ikuisesti Herran ilon?

Siunaa näitä miehiä, Herra, jotka ovat saarnanneet vuosia, jotka istuvat täällä tänä aamuna harmaapäisinä ja kumaraharteisina. Oi, Jumala, sinä yksin tiedät, mitä he ovat uhranneet ja mitä he ovat kokeneet; ja Isä, minä rukoilen koko sydämestäni, jos saisin armon sinun silmiesi edessä, siunaa näitä veljiä ja suo heille vielä suurenmoisia palvelustehtäviä, Her-

ra, sillä me tarvitsemme kaikkia heitä, kaikkine omituisuuksineen, ja palvelustehtävineen, sillä se kaikki tulee valmistamaan sinun suurenmoista, uskovien ja pyhien muodostamaa ruumistasi. Ja kun minä seison tässä, Herra, heidän veljenään ja saman maan kansalaisena, auta meitä tänä aamuna puhumaan muutama sana, jotka voisivat rohkaista meitä kulkemaan eteenpäin; Jeesuksen nimessä, me pyydämme sitä, aamen.

8 Minä tässä mietin, ennen kuin puhun teille eräästä pikku aiheesta, kuinka monen teistä mielestä, Pyhää Henkeä miellyttäisi enemmän se, että me jakaisimme vähän rukouskortteja, koska täällä on liian paljon ihmisiä niin, että voisimme vain sanoa: "Tulkoon tämä ryhmä tänne, ja tuo ryhmä tuonne"? Meidän on jaettava rukouskortteja. Olisiko teistä hyvä, jos me pitäisimme seuraavina kahtena iltana parantamiskokouksen niin, että minä saisin yleiskäsityksen asiasta? Katsotaanpa… Siis, kiitos. Hyvä juttu. Sitten me teemme niin.

Milloin teidän iltapäivän kokouksenne on, herra? Kahdelta. No, kuulkaa; minä lähetän Leon… missä hän on? Minä luulen, että hän, Leo ja Gene, ovat tuolla, Billy, tai joku heistä tulee rukouskorttien kanssa, antamaan jokaiselle, joka haluaa, rukouskortin. Minä vaihdan aihettani tänä iltana, ja rukoilen sairaitten puolesta.

9 Ja… seuraavassa kokouksessa, minä haluan saarnata aiheesta: "Kotka kiihottaa pesuettaan lentoon." Olen yrittänyt sitä viimeiset kaksi tai kolme vuotta, mutta olen epäonnistunut. Selvä. Nyt, minä niin nautin Sanasta, ettekö tekin? Nautin niin Sanasta… Sitten, tänä aamuna, kun pomppasin ylös ja sanoin: "Voi, vaimo", ja lapset olivat useiden mailien päässä, maaseudulla, eivätkä halunneet nauttia aamiaista, ennen kuin, minä pääsisin palaamaan heidän luokseen aamiaiselle.

Ja minulla on pikkukaverit mukana ja, oh, minulla on ollut todella hauskaa noiden lapsien kanssa ja kaikkea. Ja iltaisin, kun minä menen kotiin, me riehumme yhdessä puoliyöhön asti lattialla. Joseph haluaa olla reppuselässä, ja Becky haluaa, että minä kerron tarinan jostain, kyllähän te tiedätte, miten se menee. Ja niin, meillä oli tosi hauskaa yhtä kaikki.

10 Emmekä me eilisiltana päässeet kotiin – nukkumaan kuin vasta yhden maissa, ja sitten Joseph, nukkui, luullakseni, siitä lähtien, puolen yötä hajareisin minun niskassani, sitten, me rakastamme lapsiamme, ja he… Me otamme heidät; minä otin heidät aamiaiselle, ja he nukkuvat hetken, sillä aikaa kun minä olen täällä teidän kanssanne aamiaisella, jol-

laista ei rahalla saa, eikä sellaista saa edes tarjoiltuna, ystävyyden aamiaisella Jumalan pyhien ympäröimänä. Eikä mikään palvelus ole otollinen ilman Jumalan sanan lukemista. Niinpä, minä haluan lukea pätkän Johanneksen evankeliumin 3:sta ja sanotaan, 5 jae, ja puhun vähäsen, koska minun kurkkuni on käheä.

Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny uudesti vedestä ja Hengestä, hän ei voi nähdä Jumalan valtakuntaan."

11 Minä mietin, tänä aamuna, ollessamme kokoontuneina tänne, veljet ja sisaret, te saarnaajat ja pyhäkoulunopettajat, ja keitä sitten olettekin. Mitä tämä todella tarkoittaa? Miksi me olemme täällä ja mitä tämä suuri taistelu on? Ja, joka ilta, minä olen yrittänyt sanoa tätä, se tuntuu siltä, että monta kertaa olen pyrkinyt tuomitsemaan organisaatiot ja tuomita sitä, ja tuomita tätä. Minä olen äärimmäisyysihminen; se on totta. Ja joskus minä menen niin pitkälle toiseen laitaan niin, että saan sen toisen puolen pois tasapainosta. Mutten minä sitä niin tarkoita. Minä yritän sanoa: ne kaikki meidän hienot organisaatiomme ja meidän hienot miehemme ja hienot naisemme, silti, kun me tulemme Hänen eteensä [läsnäoloonsa], minä luulen, että me ehkä saatamme havaita itsemme vajavaisiksi, emmekä me halua sitä niin. Otetaanpa se nyt…

12 Eräs vanha värillinen mies sanoi jokin aika sitten minulle, eräässä konventissa – tai kokouksen yhteydessä, ja hän sanoi jotain tällaista, hän sanoi: "Kauan sitten, minä keskustelin Herran kanssa, Ja minä sanoin hänelle, että jos minussa on jotain vikaa, anna minun korjata asia nyt heti, koska minä en halua ongelmia joen rannalla." Niin sitä pitää! Minusta siinä oli sanottu hyvin se, mitä minä yritän sanoa: "Puhutaan asiat selviksi nyt niin, ettei meille tule ongelmia joen rannalla, koska sitten ei voi enää kääntyä takaisin – näettehän – varmistetaan asia nyt."

Ja, kun Jeesus sanoi sille suurelle päämiehelle: "Teidän täytyy syntyä uudesti." No mutta, pitäisikö minun siis syntyä uudesti? Sen minä haluan tietää. Jos, minä olen evankeliumin saarnaaja, jos minä olen hyvä ihminen ja maksan velkani ja vaellan kunniallisesti ihmisten edessä, mitä muuta Jumala voi vaatia minulta? Miksi minulla pitäisi olla sellainen uudestisyntymisen kokemus, kuten ihmiset minulle sanovat? Miksi Jeesus sanoi tälle päämiehelle, joka eli ylevää, pyhää elämää, ja vaati sellaista – tai ei siis vaatinut, vaan käski, että hänen pitää syntyä uudesti…

13 Siis, en yritä nyt tunkeutua kalvinistiseen uskomuksiin, siis, en toki. Kun sanon tämän nyt, tiedän puhuvani lakia noudattaville ihmisille. Si-

tä en todella tarkoita, koska minäkin olen laillisuusmies. Mutta, siihen, minä uskon, että Calvinilla oli kyllä jotain, ja arminiolaisilla oli jotain, ja noilla kahdella oli jotain, mutta he ohittavat asian syvällisen puolen. Kalvinisti sanoo: ”No, minä olen pelastettu, ja sillä selvä.” Jos, hänen elämänsä osoittaa, ettei näin ole, niin silloin, hän ei ole pelastettu.

Ja laillisuusmies sanoo: ”Minun pitää tehdä näin, ja minun pitää tehdä noin, ja minun pitää tehdä näin”, silloin, jos sinä et ole syntynyt uudesti, et silti ole pelastettu, ja siinä sitä ollaan. Ymmärrättekö? Totuus on jossain siltä väliltä; meidän pitää pysytellä tien keskellä.

14 Mitä te olette – se, mitä kalvinismi on, se mitä armo tarkoittaa, on sitä, mitä Jumala teki sinun hyväksesi. Mutta, kyse on siitä, mitä sinä teet Jumalalle kiitollisena siitä, mitä hän armostaan teki sinun hyväksesi. Siinä on vastaus kokonaisuudessaan. Silloin, jos, minä olen pelastettu, niin minä elän niin kuin pelastettu, ymmärrättekö? Se tosiasia johtaa siihen, että meidän pitää syntyä uudesti.

Ja niinpä uudestisyntymisen kokemus osoittaa, mitä me olemme. Se ei tarkoita sitä, että me… minä kyllä uskon huutamiseen ja Hengen kaikkiin ilmentymiin, ja osoituksiin, mutta silti, siinä ei ole kaikki, ymmärrättekö? Kyse on jostain muusta; kyse on uudesta luomuksesta, jostakin, joka on sydämessä. Ja, minä mietin, mahdammekohan me sananpalvelijat, miehet ja naiset, sanoa useinkaan tätä sanaa: ”Teidän pitää syntyä uudesti”, ja viemmekö me sen ihmisten pään päälle? Meidän olisi palattava, ja selitettävä ihmisille, mitä syntymä tarkoittaa, ymmärrättekö? Täytyy palata johonkin, joka on enemmän kuin vain sanoja; pitää palata perustavan tosiasian äärelle, ja se on tuo merkittävä asia: uudestisyntymisen kokemus, ja mitä se saa meissä aikaan, ymmärrättekö?

15 Nyt, usein, me alamme ajatella että, no, jos me olemme syntyneet uudesti ja olemme iloinneet, ja huutaneet, ja puhuneet kielillä, tai ilmentäneet jollain tavalla Jumalaa, niin siinä se on. Mutta, veljet, tehän tiedätte, itse saarnaajina, ettei se ole siinä. Nyt, me olemme nähneet ihmisten hyppivän, huutavan, tanssivan, ja petkuttavan, varastavan, valehtelevan ja kaikkea muut, näettekö, ja me tiedämme sen. Niinpä, kyse ei ole siitä, mistä Herra puhuu.

Ja kun, Martti Luther sanoi: ”Vanhurskas on elävä uskosta”, hän sanoi; ”tässä se on.” Ja sitten tuli John Wesley mukanaan jotain uutta, ja Luther oli… Hän oli siinä suhteessa oikeassa sanoessaan, että vanhurskas on elävä uskosta, ihmiset… pitää paikkansa; he elävät uskosta, ja kun

Luther sanoi, että vanhurskas on elävä uskosta, niin meidän on tehtävä niin, ja hän ajatteli, että asia oli selvä, mutta meille on selvinnyt, ettei se ollutkaan.

16 Wesley sanoi, että kun te pyhitytte, ja huudatte, se oli siinä, mutta hän huomasi, että monilla niistä, jotka huusivat, ettei ollutkaan: ja helluntailaiset sanovat, että jos me puhumme kielillä, meillä asia on siinä, mutta meille on selvinnyt, ettei ollutkaan; juuri niin. Se on jotain muuta, veljet; täsmälleen.

Jeesus ei todellakaan sanonut, että jos ihmiset huutavat, jos he puhuvat kielillä, jos he tekevät jotain, hän sanoi: "Heidän hedelmistään te tunnette heidät." Eikä Hengen hedelmä ole huutaminen, puhuminen kielillä; ne ovat Pyhän Hengen tunnusmerkkejä, totta kai, mutta niitä voidaan imitoida; sen me tiedämme.

Minä olen elämässäni, ollut paljon tekemisissä pahojen henkien kanssa, ja noitatohtoreiden ja sen sellaisten, ja kaikkialla maailmassa. Olen nähnyt pahojen henkien huutavan, puhuvan kielillä ja esittävän kaikenlaista; nähnyt niiden – demonien – saavan aikaan tunnustekoja ja ihmeitä ja kaikkea muuta, ja kieltävä jopa sen, että Jumala olisi olemassa. Sitä ei voi päätellä siitä.

17 Ja mitä tulee meidän tunteisiimme… ja minä… Muistakaa, kyllä minä niihin uskon, minä uskon, että jokainen, jolla on sydän täynnä uskontoa huutaa ja saa aikaan vähän …?… uskon siihen, mutta siinä ei ole kaikki. Kuten eräs vanha värillinen mies, täällä etelässä söi vesimelonia – ja hän pyysi viipaletta vesimelonia ja kaveri sanoi: "No poika, millaista se oli?"

Hän vastasi: "Olihan se hyvää, mutta sitä on vielä lisää." Siis, juuri sillä tavalla asia on; onhan tämä hyvää, mutta sitä on vielä enemmän, ymmärrättekö? Me emme voi elää vain sen yhden siivun varassa.

Siis, on jotain muutakin. Siis, jospa te veljet ja saarnaajat, jotka pystytte selittämään tämä paljon paremmin… Siis, minä olisin voinut ottaa yhden pienen aiheen, joka minulla oli mielessä, että saarnaisin siitä: elämä, mutta kun tulin tänne, jokin iski minuun, "sinä olet saarnaajien edessä, tänä aamuna, olet sellaisten miesten edessä, jotka pitelevät avaimia käsissään. Puhu niin hyvin kuin pystyt sellaisista asioista, jotka auttavat näitä ihmisiä." Sikäli, kun näitä ihmisiä voi auttaa, koko maailma voi saada apua; seurakunnat ja kaikkialla; niille voi olla siitä apua. Joka tapauksessa, veljet, me työskentelemme yhden asian hyväksi, ja kaikista meidän eroavaisuuksistamme, ja kaikesta huolimatta, me silti tuomme

sieluja yhdelle Mestarille, joka on Jumala. Sitä varten me olemme täällä.

18 Ja siis, tänä aamuna, minä haluan kertoa, mitä ajattelen, ja miksi minun pitää syntyä uudesti. Ja minä haluan ilmaista sen teille lapsenomaisella tavalla. Lähdetäänpä pienelle matkalle, jos sallitte, ja palataan maailman perustusten ääreen.

Nyt, meille on opetettu, että meidän kehomme on peräisin maan tomusta. Ja lääketiede sanoo niin, ja Raamattu sanoo niin. Siispä, on yksi asia, josta me voimme olla yhtä mieltä – että me olemme peräisin maan tomusta.

Ja jokin aika sitten, minä olin puhumassa Kiwaniksen kokouksessa. [Kiwanis, kansainväl. Järjestö.] Ja minä puhuin aiheesta monien… monet ihmiset ja mihin he uskovat ja niin edelleen, ja tultiin ajatukseen, että mistä meidän kehomme ovat peräisin. Ja minä kysyin eräältä lääkäriltä, joka oli paikalla kokouksessa; sanoin: "Tohtori, minä haluan esittää teille kysymyksen: 'onko totta, että meidän ruumiimme on peräisin tomusta?'"

Hän sanoi: "No mutta, saarnaaja, pitäisihän teidän se tietää."

Minä sanoin: "Kyllä, mutta, minä haluan tietää, miten se siitä tomusta tulee."

"No", hän sanoi, "sen ruuan kautta, jota te syötte. Te syötte ruuan, ja siitä tulee verisoluja", hän sanoi.

19 "No, sanoin, "jos se pitää paikkansa, niin mitä enemmän minä syön, sitä enemmän tomua minä ahdan itseeni, sitä isommaksi ja vahvemmaksi minä tulen; aivan kuin kaataisi kannusta vettä lasiin, tai kasaisi materiaalia pinoon, ja niin edelleen; mitä enemmän minä sitä laitan, sitä suuremmaksi ja vahvemmaksi minä tulen."

Hän sanoi: "Pitää paikkansa."

Minä sanoin: "Minä haluan esittää teille kysymyksen: miten sitten, kun minä olin 16-vuotias, 17, kahteenkymmeneenviiteen ikävuoteen asti, minä syön leipää, lihaa, perunaa, ja niin edelleen, ihan niin kuin nytkin, ja niistäkö tulee verisoluja?"

"Kyllä vain."

Minä sanoin: "Mistä se sitten johtuu, että vaikka minä syön samoja asioita, kuin söin ennen, joiden ansiosta kasvoin ja vahvistuin koko ajan; mutta kun saavutin 25 ikävuotta, minä söin vielä enemmän, ja parempaa; alan vanheta, tulla heikommaksi, rapistua." Mistä se johtuu,

kun jos minä kaadan kannusta vettä lasiin, ja täytän sen puoleenväliin, niin sitten, mitä enemmän minä sitä kaadan niin sitä nopeammin ja nopeammin se vajenee. Selitä, tieteellisesti, miten se tapahtuu; ei sitä voi tehdä.

20 Mutta Raamatussa on siihen vastaus. Kyse on Jumalan ihmissuvun kanssa tekemästä sopimuksesta. Kerran, te olitte… Te olette täällä, sitten teidän täytyy lähteä, ja Jumala saa oman kuvansa. Ja minä menen tänä aamuna todella mielikuvitukselliseen paikkaan: vanhin mies ja vanhin nainen ovat tänä aamuna tulleet tänne minun eteeni: aviomies ja aviovaimo.

Ja jokunen vuosi sitten, te olitte nuori, kaunis nainen, ja mies oli nuori, komea mies. Ja kenties, sinä olit juuri astunut virkaan. Äiti oli sievä, ja miten sinä johdatit hänet alttarille, ja sanoit Jumalan palvelijalle, että sinä otit hänet vaimoksesi, lailliseksi, vihityksi vaimoksesi. Kuinka onnellisia te olittekaan. No, te söitte samaa ruokaa kuin te söitte tänä aamuna.

Ja, te olitte… Muutaman vuoden päästä, kun te olitte naimisissa, eräänä aamuna sinä nousit ylös ja sanoit: "Äiti, sinun sievien silmiesi ympärille alkaa tulla ryppyjä."

Hän sanoo: "Niin, isä, olen huomannut, että sinun ohimollesi alkaa tulla harmaita hiuksia." Se tapahtui suunnilleen ensimmäisen lapsen syntymän aikoihin.

21 Mitä tapahtui? Kuolema astui kuvaan. Se on saanut ahdistetuksi teidät moniin nurkkiin, mutta pian se saa teidät nurkkaan, ja pitää teidät siellä, sillä se aikoo viedä teidät, näettekö? Jumalalla on valmis kuva siitä, mitä hän teistä tuonpuoleisessa haluaa. Nyt, minä uskon ylösnousemukseen; kristinusko uskoo ylösnousemukseen; koko asia perustuu ylösnousemukseen.

Nyt, monet ihmiset ajattelevat lähtevänsä noin vain alas ja tulevan ylös jonkinlaisena siivekkäänä henkenä. Te nousette miehinä ja naisina, sellaisina kuin nyt. Sillä lailla tämä… Jos tämä Raamattu tipahtaa alas tältä lavalta tuolle pöydälle, ja jos otetaan toinen Raamattu ja pannaan sen tilalle, se ei ole ylösnousemus, se on korvaamista. Ylösnousemus on saman henkilön, joka meni alas, tuomista ylös, ja sitten, ylösnousemuksessa kaikki… jos joku…?…

22 Nyt, tänä aamuna sinä olet vanha ja harmaa ja kumaraharteinen, ja

äidillä ja sinulla on paljon, paljon kipuja ja tuskia ja sellaista, mitä ei ennen ollut, ja kaikki on muuttunut. Mutta, muistakaa, te palvelette silti samaa Jumalaa, joka saattoi teidät maan päälle. Silloin, Jumalan suunnitelmana täytyi olla antaa teidän tulla tuollaiseen tilaan. Mutta, muistakaa, ylösnousemuksessa teillä ei tule olemaan yhtäkään harmaata hiusta eikä ryppyä. Kaikki, mitä kuolema on tehnyt teille, on unohdettu ylösnousemuksessa.

Kun Jumala sai kuvan valmiiksi, hän sanoi: ”Siinä he nyt ovat. Nyt, kuolema, anna mennä, mutta sinä et voi viedä heitä, ennen kuin minä annan sen tapahtua.” Ja sitten, kun te palaatte maan tomuun ja nousette kuolleista, teistä tulee se sama herttainen pariskunta, joka te olitte alttarilla tuona aamuna ja te pysytte sellaisena ikuisesti. Niinpä, mitä pelkäämistä meillä on?

23 Joku sanoi minulle vähän aikaa sitten: ”Billy, et kai sinä yritä sanoa minulle…”

Minä olin saarnannut Aabrahamista, noista enkeleistä, jotka tulivat hänen luoksensa ja puhuivat hänelle; ja minä sanoin: ”Siinä oli Jumala ja kaksi enkeliä.”

Hän sanoi: ”Et kai sinä yritä sanoa minulle, että siinä oli Jumala, lihallisessa ruumiissa?”

Minä sanoin: ”Varmasti oli.” Ja minä sanoin: ”Se ei ollut mikään ’ilmestys’, se oli Jumala.” Siinä oli ihminen, lihaa ja verta, ja hän oli Jumala.

Kaveri sanoi: ”No sitten, minä haluan kysyä sinulta, mistä hän sai tuon ruumiin?”

24 Minä sanoin: ”No, suuri Luoja, joka loi taivaat ja maan…” Ja meidät on tehty 16:sta alkuaineesta, joita ovat: kalium, ja maaöljy ja kosminen valo, ja kalsium ja niin edelleen; no mutta, eikö hän olisi voinut ottaa noita 16:ta alkuainetta, ja ”puff” puhaltanut he yhteen ja sanonut: ”Tulehan tänne, Gabriel. Astu sen sisään”, ja tehnyt toisen Mikaelille ja yhden itselleen… No mutta, varmasti hän teki niin. Ja sitten, katosi hetkessä. Sellainen minun Isäni on. Mitä kaliumille ja kalsiumille tapahtui, on samantekevää, hän tietää, missä ne ovat.

Minä olin peilin edessä vähän aikaa sitten kampaamassa näitä harvoja hiuksiani, joita on jäljellä. Minun vaimoni sanoi minulle: ”Billy, sinähän olet melkein täysin kalju.”

Minä sanoin: ”Mutten minä ole menettänyt yhtäkään niistä.”

Hän sanoi: ”Siis, kerro missä ne nyt ovat.”

Minä sanoin: ”Minä vastaan sinulle, jos sinä vastaat minulle. Kerro, missä ne olivat ennen kuin minä sain ne, niin minä kerron, missä ne ovat odottamassa minua.”

25 Jos ne ovat olemassa, ne ovat olleet olemassa ennen, kuin olivat olemassa. Niiden täytyy olla peräisin tämän maapallon materiaaleista. Silloin, ne ovat olleet olemassa ennen, kuin minä tulin tänne ja ne tulevat olemaan täällä sen jälkeen, kun minä olen lähtenyt. Mutta, jonakin päivänä Jumala tulee nostamaan kuolleista meidät molemmat, ja me liitymme yhteen, siinä nuoressa miehessä, jollainen minä kauan sitten olin. Minun Isäni, joka pystyy sanomaan: ”Astu sinä siihen, ja astu sinä tähän”, tulee ottamaan minun sieluni ja sinun sielusi, ja meistä tulee taas nuori mies ja nuori nainen, elääksemme ikuisesti.

Nyt Jumala ei ole Sears eikä Roebuck, eikä Harmony House [tavaratalojа]. Hän teki meistä erinäköisiä. Hän tekee asiat erilaisiksi. Hän tekee isoja vuoria ja pieniä vuoria; hän tekee poppeleita ja hän tekee tammia ja hän tekee palmuja; hän tekee pensaita ja hän tekee isoja puita; hän tekee jokia; hän tekee aavikoita, hän tekee valtameriä ja hän tekee tasankoja. Hän tekee punatukkaisia, valkotukkaisia, ruskeatukkaisia, mustatukkaisia; pieniä, isoja, lihavia ja mitäänsanomattomia, ymmärrättekö? Hän tekee asioita sillä tavalla, koska häntä miellyttää tehdä asiat sillä tavalla. Hänen luontonsa osoittaa, mikä hän on.

26 Ihmiset puhuvat… Monet teistä täällä ovat Floridasta. Teillä on siellä hieno paikka, mutta te pidätte parempaa huolta nurmikostanne kuin minä pidän niistä hiuksistani, joita on jäljellä, trimmaatte sen reunoja jatkuvasti, ja pidätte sen tasaisena ja semmoisena ja tämmöisenä. No, se saattaa olla kaunis ihmissilmään, muttei minusta. Minä pidän viidakosta, vuorenhuipuista niin karuina, kuin millaisiksi Jumala ne loi, ja millaisina hän haluaa tätä katsella ennen kuin se turmeltui.

Minä pidän tavasta, jolla Jumala tekee asioita; ja minä pidän siitä tavasta, miten hän luo ihmisiä. Hänellä on… hän pitää… hän on monimuotoisuuden Jumala. Hän luo punaisia kukkia, valkoisia kukkia, sinisiä kukkia; sellaiseksi hän loi ihmiskunnan, ja sellaisia me tulemme olemaan ylösnousemuksessa.

27 Jos me otamme orvokkeja ja risteytämme ne ja annamme niiden sit-

ten olla, niin niistä tulee samanlaisia, alkuperäisiä orvokkeja. Ja siis, jotkut teistä karjankasvattajista, te jalostatte tammasta muulin; muuli ei voi risteytyä takaisin; sen on palattava takaisin alkuperäiseen. Ylösnousemuksessa asiat tuleva olemaan samalla tavalla; meistä tulee alkuperäisiä, palataan takaisin sellaisiksi, jollainen ihminen oli, kun Jumala teki hänet omaksi kuvakseen Eedenin puutarhassa. Mies tulee olemaan mies; nainen tulee olemaan nainen, eikä hän tule tarvitsemaan Max Factoreita tekemään itsestään kaunista. Nainen tulee olemaan kaunis heti alkajaisiksi; hän…

Nyt, huomatkaa, mistä tämä kaikki selvisi? Nyt, jos me olemme tulleet maan tomusta, kuten Raamattu sanoo, ja tiedekin sanoo, että me olemme peräisin maan tomusta, niin varmasti meidän ruumiimme olivat täällä maan päällä, kun tämä oli vielä yhtenä tulivuorenpurkauksena, ilman merkkiäkään elämästä. Jos niin ei ollut, mistä ne sitten ovat peräisin?

28 Tiesittekö te, että se keho, jossa te elätte tänä aamuna, oli täällä 10000 vuotta ennen kuin yhtäkään häivähdystä elämää oli pantu maan päälle? Kun Jumala oli saanut tämän vanhan kunnon ”ohjuksen” sinne jonnekin auringon lähelle, kiertämään sitä tähän suuntaan, ja loi tänne kalsiumia, kaliumia ja maaöljyjä ja niin edelleen, hänellä oli omassa, suurenmoisessa mielessään, että sinä tulisit istumaan tämän pöydän ääressä tänä aamuna. Oi, halleluja, hän on ääretön Jumala.

Kun puuseppä rupeaa rakentamaan taloa, miten hän toimii? Hän asettaa ensin esiin kaiken puutavaran. Hänellä on mielessä se, mitä hän aikoo rakentaa. Jumalalla oli teidän kehonne täällä, ennen kuin maan päällä oli häivähdystäkään elämästä. Jos ei ollut, niin, mistä se sitten tuli? Siitä syystä hän väänteli ja pyöritteli ja käänteli sitä. Hän käänsi sen aurinkoon tällä tavoin ja kalium syntyi, ja hän käänsi sen taas tähän suuntaan ja tuli kalsiumia. Hän käänsi taas sitä tähän suuntaan ja maaöljy syntyi, oi olkoon hänen pyhä nimensä siunattu!

29 Mitä me pelkäämme? Meidän pitäisi olla kaikkein vapaimpia ja onnellisimpia ihmisiä, mitä missään on olemassa. Eikä meidän tarvitse arvuutella: Jumala on meidän keskellämme ja osoittaa sen todeksi. Juuri niin, ja tämä on hänen sanansa, ja Henkensä mukaista.

Nyt, otetaanpa tämä; meidän kehomme, ennen kuin tämä maapallo oli muovailtu ja valmis – nämä meidän ruumiimme, joissa me tällä hetkellä elämme, olivat täällä maan päällä: kalsium, kalium, maaöljy ja niin

edelleen; nyt kuvataanpa sitä hieman, ettei se mene teiltä ohi.

Ja sen jälkeen, kun maapallo oli muodostettu ja kaikki täällä oli yhtä valkaistua autiomaata, eikä täällä ollut minkäänlaista elämää, mitään elämäksi nimitettävää, mutta kaikki materiaali oli täällä, meidän ruumiimme rakentamista varten. Ja minä saatan kuulla Jumalan sanovan suurelle Pyhälle Hengelle: "Lähde, ja haudo maata." Nyt, mehän tiedämme, että sana "hautoa" tarkoittaa "olla emo, kuten kana hautoo, tai "kujertaa" niin kuin kyyhky kutsuu puolisoaan. "Mene ja haudo maailmaa."

30 Nyt, meidän pitää käyttää nyt mielikuvitustamme saadaksemme tästä draamaa. Sitten suuri Pyhä Henki lähti, ja levitti siipensä maan ylle ja alkoi hautoa tiettyä tarkoitusta varten, ja se tarkoitus oli saada aikaan jotakin, joka heijastaisi sitä, mitä Jumala on. Kuten minä sanoin tässä eräänä iltana, "Kumpi oli ensin, syntinen vaiko pelastaja?" Mistä tässä kaikessa nyt ylipäätään on kyse? Kumpi oli ensin parantaja vaiko sairaus?

No, epäilemättä, parantaja… Siis, miksi meistä sitten tuli syntisiä? Sen piti mennä niin. Jos, Jumala on pelastaja, hänellä piti olla jotain pelastettavaa. Siis, siinä ei ole mitään väärää; ainoastaan, kaikki toimii hänen tavallaan. Nyt, minä en voisi sanoa tätä syntisille, minä sanon tämän saarnaajille, näettekö, ja Jumalan lapsille. Kaikki toimii, kuten pitääkin; huolimatta siitä, mitä me teemme, tai emme tee, kaikki tulee päättymään hyvin, sillä, minkä Jumala tiesi edeltä, sen hän on määrännyt edeltä.

Nyt, huomatkaa, kun kaikki menee niin kuin menee; kaikki tulee menemään hyvin, ei ole mitään syytä pelätä, koska kaikki järjestyy.

31 Nyt, jos Jumala… jos… Jos on valoisaa, päivällä – jos yötä ei olisikaan ollut, miten me voisimme tietää, mitä päivä olisi? Miten päivä… Jos sinä et koskaan olisi ollut sairas, miten sinä voisit iloita terveydestä? Jos et olisi koskaan ollut kadotettu miten sinä voisit iloita pelastuksesta?

No, veljet, jonain päivänä, kun Jeesus tulee, ja ylösnousemus, kun Jumala tuo tämän maailman oikeuden eteen, ja jokainen ruumis, joka nukkuu maan tomussa, nousee hänen eteensä, ja meitä seisoo miljoonittain laulamassa lunastuskertomuksia, ja enkelit ovat kokoontuneet ulkopuolelle päät painuksissa, eivätkä edes tiedä, mistä me puhumme. Ne eivät olleet kadotettuja; ne eivät tiedä, mitä on tulla pelastetuksi. Me tiedämme, mitä on olla kadotettu ja pelastettu; meillä on Isä!

32 Oletteko koskaan huomanneet, mitä Jeesus sanoi ajaessaan ulos rii-

vaajan, jonka oli omalla sormellaan luonut? Jos Jeesus sanoi: ”Jos minä ajan ulos riivaajia Jumalan sormella…” Näettekö te, mitä riivaajat ovat hänelle? Parantamisesta: se on hänelle pikkujuttu. Mutta, katsokaa: kun lammas on kateissa, niin mitä hän teki? Hän meni, ja otti tuon lampaan ja pani sen harteilleen.

Mikä on ihmisen vahvin osa? Selkä ja reidet. Ymmärrättehän, ettei perkele ole hänelle mitään. Mutta lammas, hän asetti sen poikittain selkäänsä, ja piti sitä jaloista. Ja hän nosti sen oman ruumiinsa voimalla niin, että hän saattoi viedä sen takaisin lammastarhaan. Jumala rakastaa lapsiaan.

33 No, miten hän sai ne? Pyhä Henki lähti hautomaan maapalloa. Ja kun hän alkoi hautoa ja kujertaa… Sanotaan se nyt ihan vain tällä tavalla, hän aikoi… Hän kutsui, kujerteli kuin kyyhky illalla, kun se istuu ja kujertaa puolisolleen. Ja kun hän alkoi kujertaa tuon pelkän valjun tulivuorta alas tulleen purkauksen, aikaansaaman autiomaan ylle… Minä näen, kun pieni määrä kaliumia alkaa liikkua kalsiumin kanssa; ja minä huomaan vielä, erikoisen asian, kosteus ja maaöljy alkavat valua yhdessä; ja aivan erään pienen kiven alta, pieni narsissi alkaa kohottaa päätään. Elämä on tullut maan päälle. Ja Pyhä Henki huutaa: ”Tule, Isä, katsomaan tätä!”

Isä Jumala katsoo sitä ja sanoo: ”Onpa varsin kaunista; jatka vain kujerrusta.”

34 Ja hän kujersi, ja esiin nousi kukkia ja ruohoa nousi, ja kasvien elämä; ja esiin nousi puita ja maasta pyrähti lintuja, tomusta, ja hetken päästä nousi eläinten elämä, ja hän jatkoi kujerrusta, ja esiin nousi ihminen. Hän näytti hienolta, mutta hän oli yksinäinen; hänellä ei ollut apulaista.

Kun sen näkee… Minä haluan tämän jäävän tiukasti mieleen: naista ei ollut alkuperäisessä luomisessa; hän on miehen sivutuote; mies ja nainen olivat yhtä, ja alussa, Jumala otti naisen Aadamista, ja mies ja vaimo ovat todella yksi, mutta heidät tehtiin lihaksi lisääntymisen takia; kuitenkin miehestä otettiin feminiininen puoli ja siitä tehtiin nainen.

35 Siksi, jos nainen yrittää käyttäytyä kuin mies, pukeutua kuin mies ja puhua kuin mies, hän on mennyt sijoiltaan. Nainen on feminiininen, suloine, rakastava, ei mikään suuri, ja rähisevä eikä käyttäydy kuin mies; no siis, hänen ei pitäisi. Ja jos hän käyttäytyy sillä tavalla, hänen elämänsä on vääristynyt. Hän on suloinen, rakastava, kiltti, kun Aadam on

enemmän jämerä, sillä hän oli mies – maskuliininen. Nainen oli feminiininen, mutta saman henkinen, sillä hänet oli otettu Aadamista.

Ja huomatkaa, että kun mies ottaa vaimon, ja ottaa tämän vaimon syliinsä – täällä on sekalaista yleisöä – ja painaa tämän naisen syliään vasten, nainen painaa mieheen leimansa. Toinen nainen turmelee sen ikiajoiksi. He ovat yhtä. Yksikään toinen nainen ei tule sopimaan tuohon muottiin. Sinulla ei ole oikeutta sulkea syliinne toista naista, tanssilattialla eikä missään; näin asia on. Sinulla on vaimo, ja sinä olet ottanut hänet syliisi, ja Jumala on pannut hänet sinun sydämeesi, ja painanut sinut häneen ja nainen on sinun, ja sinä kuulut hänelle.

36 Ja sinä, nainen, kun sinä otat toisen miehen syliisi, sinä olet turmellut tuon muotin, josta sinut otettiin; muistakaa se. Kun sinä käyttäydyt kuin mies, sinä olet poissa paikaltasi, ja kun miehestä alkaa tulla nynny, ja lällytellä sitä ja tätä, hän on pois paikaltaan. Hän on pomo; hän on hallitsija; ei… Nyt, en tarkoita, että [nainen olisi] lattiamatto – minä sanoin todella: hallitsija – apulainen. Ei, että potkitaan naista pitkin, he eivät ole…

Mutta, Raamattu sanoo… Jumala sanoi luodessaan: "Hän on vallitseva sinua." Ei olemaan pomo, vaan apulainen – osa sinua. Nainen on suloinen ja kiltti ja hellä; sinun pitää johtaa häntä hellästi, koska hän on osa sinua. Jos sinä kohtelet häntä väärin, sinä kohtelet itseäsi väärin, ja täysjärkinen mies ei tee sellaista. Selvä.

37 Siis, huomatkaa… kun hän näki tämän ihmisen – mitä lajia se oli; minä en usko mihinkään esihistorialliseen eläimeen. Minä uskon, että hän oli ihminen, ihan sellainen, kuin Jumala sanoi hänen olevan. Minä en usko, että Eeva oli jonkinlainen… Minä olin kerran Kreikassa, museossa, ja näin erään hyvin tunnetun kuvan, jossa… Aadam ja Eeva. Ja Aadam oli siinä… ja tukka – tavaton, ja nenä oli sellainen… ja Eevalla oli… se oli hirvittävän näköinen olio. Toinen sääri pitempi kuin toinen ja jalkaterä sojotti toiseen suuntaan, ja hänen hampaansa näyttivät tältä. Jos se olisi ollut se, minkä Aadam töikseen näki – kukaan mies ei pitäisi sellaista naista minään.

Mistä siinä on kyse? Se on pyrkimys, siitä se johtuu… Mikseivät ihmiset ylipäätään tule Kristuksen luokse, kun he tajuavat olevansa syntisiä? Hän piilottelee vieläkin pensaissa ja Jumala kutsuu yhä; se kertoo siitä, mitä hän teki alussa; sellaista tekoa hän on: pelkuri jo alun pitäen.

38 Nyt, vaan Eeva oli kaunis; hän oli todella viehättävä. Aadam oli taval-

linen mies; isot muskelit; takkuinen tukka kaulan ympärillä. Sanotaanpa, että Eeva oli… He olivat kumpikin alasti; he eivät synnistä tienneet, ja he… Ensimmäisenä päivänä, kun he istuskelivat, ja Aadam katsoi Eevaa ja sanoi: ”No, hän on liha minun lihastani; luu minun luustani.” Miksi? Hänet oli otettu hänestä; hän oli osa häntä. Ei alkuperäisen luomisen mukaan, se oli jo ohi, mutta Jumala otti hänet osoittaakseen, että he olivat yhtä.

No, miten on helluntailaisten avioliittojen ja erojen laita nykyään? Silloin me opetamme… ”Oh, me uskomme, että teidän pitää syntyä uudesti.” Näettekö te, mihin minä tähtään? Jos te uskotte siihen, niin eletään sitten sen mukaisesti. Tuottakaamme sitä, mistä me puhumme. Se, että me suuntaamme huomiomme seurakuntaan ja tähän organisaatioon, tähän ryhmään ja tähän naiseen ja tähän mieheen… älkää suunnatko huomiotanne niihin, ne eivät kestä. Suunnatkaa huomionne Kristukseen, hänen sanaansa, ne eivät voi pettää. Olkoon hän teidän esimerkkinne, ei joku ihminen.

39 Usein ihmiset kulkevat läpi maan nimeltä jumalalliset parantajat, ihmiset – pitävät heitä esimerkkinään. Pitäkää mielenne heistä erossa; juuri niin. Keskittäkää mielenne Kristukseen; hän on se mihin meidän mielemme pitää keskittyä, ei meidän paimeneemme. Rakastakaa paimentanne ja kunnioittakaa häntä; hän on kunnioitettava mies, Jumalan mies, todellakin, mutta keskittäkää huomionne Kristukseen, ja tunteenne Kristukseen. Kunnioittakaa todella tuota miestä sellaisena, mikä hän on, sillä hän edustaa teille Jumalaa.

Ja nyt, sitten, me näemme Aadamin ja Eevan, miten herttaisia ja rakastettavia he olivatkaan. Ja nyt, minä sanon, että Eevan silmät loistivat kuin tähdet niin sinisinä kuin vain voi olla – ne säteilivät. Ja Aadam katsahti häneen, no mutta, se oli rakkautta ensi silmäyksellä.

Operaatio oli suoritettu, ja nainen oli otettu hänen kyljestään.

40 Ja Aadam on varmaankin ottanut häntä kädestä ja sanotaanko, hän sanoi: ”Lähdetään pikku kävelylle, kultaseni.” Näin tekivät herra ja rouva ”te”, vuosia sitten. Ja he lähtivät pikku kävelylle ja kulkivat puutarhan läpi. Ja siis, heti viidakosta kuului ankara karjaisu. Kukas se oli? Se oli Leo leijona. Eeva ei pelästynyt; siellä ei ollut mitään pelottavaa, hänellä oli täydellinen rakkaus, ja rakkaus karkottaa pelon. Ja Aadam sanoi: ”Tulehan tänne, Leo. Eeva, sinähän et ole sitä tavannutkaan, Tämän minä olen nimittänyt leijonaksi; olen nimennyt kaiken täällä.” Ja hän rapsutti

sitä selästä ja niskasta ja se naukui kuin kissa ja seurasi heitä.

Sheetah, tiikeri ilmestyi siihen ja he… Kaikki eläimet seurasivat heitä kaikkialle. Hetken päästä Aadam sanoo: ”Voi rakkaani, tiedätkö mitä? On melkein ilta, meidän on parasta lähteä rukoushuoneelle.” Ne olivat ensimmäiset Aadam ja Eeva, ja te olette tänään heidän jälkeläisiään.

41 Ei: ”Nyt pitää lähteä kapakkaan; meidän pitää lähteä bingoon.” ”Me menemme palvomaan auringon laskuun asti.” He eivät menneet hienoon, suureen, kokonaan mahongilla koristeltuun kirkkoon, jossa oli 1000 dollarin urut. He menivät metsään – puustoa. Ja ehkä, Logos, joka lähti Jumalasta, sanotaan nyt, että se oli tulipatsaan muodossa – halo. Minä näen, kuinka se leijuu pensaistossa, ja siitä lähtevät säteet loistivat, kun Aadam ja Eeva polvistuivat palvomaan Luojan eteen. Ja minä saatan kuulla siitä lähtevän äänen, joka sanoo: ”Ovatko minun lapseni nauttineet olostaan maan päällä, jonka Herra teidän Jumalanne on antanut teille?”

”Kyllä, Isä, se on ollut suurenmoista.”

42 Näettehän, he olivat konkreettisia; he pystyivät koskettamaan, he pystyivät syömään, he pystyivät rakastamaan ja he… No siis, he olivat todellisia. He eivät olleet henkiä, he olivat jotain, mitä pystyi käsin koskettamaan. Ihminen… Jumala loi enkelit, mutta hän ei luonut teitä sellaiseksi, te ette ikinä tule olemaan sellaisia. Ja kaikki tällainen: ”Ruskeasilmäinen enkeli oottaa mua”, on perkeleen valhe, mutta sinun vaimosi, hän on kaikesta huolimatta, sinun vaimosi. Mitä Jumala… ”Minkä te yhdistätte maan päällä, minä yhdistän taivaassa. Minkä te sidotte maan päällä, minä sidon taivaassa.” Mikään ei tule erottamaan sitä, minkä Jumala teki; ei pysty.

Ja siinä hän oli, nainen. Ja ihmiset vastasivat: ”Kyllä me olemme nauttineet niin paljon tänään maan päällä, jonka Herra sinun Jumalasi on antanut meille; ja me rakastamme sinua, Isä.” He palvovat. Tietenkin: ”Nyt käyn nukkumaan…” Ja Aadam ojentaa vahvan kätensä ja Eeva panee kauniin, pikku päänsä vasten hänen käsivarttaan, kuten tekin, äitinä isän käsivartta, vuosia sitten.

43 Ja heti, kun he nukahtavat, Jumala asettaa Leo leijonan ja Sheetah tiikerin tähän, ja panee ne kaikki makuulle, Jumala, siis, antaakseen luomuksensa levätä. Ja sitten taivaallinen isäntä ilmestyy. Saatan nähdä Gabrielin astuvan esiin, katsovan Aadamia ja sanovan: ”Siis, tiedätkö Isä, hän näyttää aivan sinulta.”

Kuinka monta kertaa vaimoni ja minä olemmekaan, menneet pikku Joosefin sängyn ääreen, eilenkin, ja vaimo sanoi: ”Billy, onpa hänellä korkea otsa, kuten sinulla.”

Ja minä sanoin: ”Mutta hänen silmänsä ovat suuret, kuten sinulla.”

Miksi niin? Hänen pitää olla meidän näköisemme, koska hän on meidän liittomme jälkeläinen. Ja ihmisen pitää näyttää Jumalalta, koska hänet luotiin todellakin hänen kuvakseen. ”Isä, hän on aivan sinun näköisesi. Katso hänen huuliaan ja silmiään.” Totta kai Isä katselee lapsiaan, miten suloista, eikä heidän pitänyt tulla koskaan sairaaksi, ei koskaan kuolla, ei saada ikinä sydänsuruja, ei ikinä uupua, eikö ollutkin ihanaa? Äiti ei koskaan vanhene, eikä isäkään: ei ikinä tule olemaan harmaita hiuksia, ei ryppyjä kasvoissa, ollaan aina kauniita ja rakastetaan ikuisesti.

44 Sitten tuli synti; ja synti turmeli koko kuvan, mutta synti ei voi keskeyttää Jumalan suunnitelmaa. Jumalaa ei tulla voittamaan. No sitten, koska synti tuli kuvaan, nainen synnytti ihmisen, joka oli toissijainen, vääristynyt tapa. Jumala ei luonut häntä omin käsin maan tomusta, vaan naisen piti synnyttää ihminen seksin kautta.

No, mitä tapahtui? Kun me rakennamme kehomme maan tomusta, sitä kalsiumia, sitä rakennusmateriaalia, sitä kaliumia jotka Jumala pani esille, käytetään uudelleen. Jonakin päivänä, viimeinenkin hippu niitä, käytetään loppuun; näin asia on. Tuo ”lautakasa” on hävinnyt, mutta Jumala yhä vieläkin rakentaa ihmisen maan tomusta. Ja te tulette maan päälle ilman mitään tolkkua; teillä ei ole minkäänlaista keinoa saattaa itseänne tänne. Jumala toi teidät tänne.

45 Sitten, kun synti turmeli kuvan, eikä Jumalaa voi voittaa, niin ihmiset tulevat maan päälle väärällä tavalla, mutta Jumalan rakennusmateriaalia yhä käytetään siihen. Jumala antaa syödä kaliumia, kalsiumia ja muuta… ja… muokata maata, ja ”otsasi hiessä, sinun on hankittava toimeentulosi.” Mutta ihminen syntyy aivan samalla tavalla, täsmälleen. Jumalalla on yhä suunnitelmansa mielessään.

Nyt, mitä tapahtuu? Jos Pyhä Henki toi minut ja sinut tänne maan päälle tänä aamuna – tänne maan päälle ja teki meistä sellaisia kuin me olemme, ilman vaihtoehtoja… Meistä tuli sitä, mitä me olemme ilman vaihtoehtoja. No, jos hän teki minusta sellaisen kuin minä olen ilman, että minä valitsin sitä, ja silti minut tehtiin, ja synnytettiin Jumalan kuvaksi, vaikkakin syntisen toimituksen kautta, jonka Jumala salli tapah-

tua, vääristyneen toiminnan kautta, minun isäni ja äitini pyhän avioliiton kautta… Ja minä tulin maan päälle, ja minä olen sitä, mitä olen parhaimmillani, Jumalan armosta, ilman, että valitsin, miten paljon ennemmin hän voikaan herättää minut kuolleista viimeisinä päivinä, jos minä valitsen sen.

46 Nyt, Pyhä Henki ei ole jättänyt maapalloa; se on yhä maan päällä ja hautoo maata allaan. ”Tulkaa minun luokseni kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat, ja te kaikki, materiaalit joista Jumalan kuva on rakennettu”, hän kujertaa, kutsuu, kosii.

Ja jos, Pyhä Henki houkuttelee ja me palaamme ja sanomme: ”Kyllä, suri Jumala, sinä loit minut ja minä rakastan sinua; ja sinä olet minun Luojani, ja minä olen syntinen ja häpeän sitä”, niin hän asettaa minut ikuiseen elämään.

Jos hän sitten antaa minulle ikuisen elämän, kun vastasin hänen kutsuunsa, ja hän teki minusta sellaisen, kuin olen, ilman että valitsin sitä, mitenkä paljon ennemmin hän voi herättää minut kuolleista, kun olen tehnyt valintani ja tullut täytetyksi Pyhällä Hengellä. Pyhä Henki on Jumalan oma elämä, etkä sinä voi sen enempää menettää elämääsi kuin Jumala voi menettää omansa. Sana ”sana” tulee kreikan sanasta ”zoe” – ”minä annan heille ikuisen elämän.”

47 Kaikki, millä on alku, on myös loppu. Asioilla, joilla ei ole alkua, ei ole loppua. Oletteko koskaan tulleet ajatelleeksi sitä? Jumala, tuo taivaan suuri pääsateenkaari – sanotaan se näin – jolla on nuo Jumalan seitsemän Henkeä: punainen – täydellinen rakkaus; sen jälkeen tulee philia-rakkaus; agape-rakkaudesta philia-rakkauteen. Se on sitä rakkautta, jota sinä tunnet vaimoasi kohtaan. Jos joku mies loukkaa häntä, sinä ammut hänen aivonsa pellolle; näettekö? Se saa aikaan mustasukkaisuuden, mutta se on sitä philia-rakkautta, toisarvoista rakkautta.

Sitten tulee myös himo toisen miehen vaimoon; sitten tulee saasta, näettekö? Se vääristyy, mutta kaikella tämänkaltaisella rakkaudella on alku. Mutta mun oikea, todellinen Jumalan rakkaus, josta minä olen puhunut, tulee ihmiseen uuden syntymän kautta, sillä ei ole alkua eikä sillä ole loppua. Silloin, sinä olet Jumalan poika tai Jumalan tytär, ja sinun tunteesi kohdistuvat tuonpuoleisiin asioihin.

48 Philia-rakkaus saa sinut ampumaan miehen sinun vaimosi loukkaamisen takia. Agape-rakkaus saa sinut rukoilemaan hänen kadotetun sielunsa puolesta. Siinä on niiden ero.

Siis, teidän pitää syntyä uudesti. Jos se… jos on ainoastaan ”ystävyysrakkautta”: ”Oh, minä kuulun Assembliesiin” minä sanon, Ja minä sanon: ”sinä, herra, kuulut Church of Godiin.” Ja minä sanon: ”Voi, me olemme ystäviä, ja meillä on yhteys keskenämme.” Se ei vielä ole sitä; ja minä tiedän, että me olemme yhteiskristillisiä täällä tänä aamuna, mutta veljet, tämä ei ole kattava vastaus. Tämä on vastaus ystävyyteen ja keskinäiseen yhteyteen, mutta entä Jumala? Ymmärrättekö, mitä minä tarkoitan?

49 Agape-rakkaus on eroaa philia-rakkaudesta. Philia on sitä, että me kokoonnumme, pohdimme asioita yhdessä ja sanomme: ”Kyllä, me olemme veljiä” – ihan hyvä, puristatte toistenne kättä. ”No, mehän olemme yhteiskristillisiä”, toki, sillä samanlaiset linnut lentävät yhdessä. Sitä meidän pitäisi olla, niin sitä pitää; oikein hyvä, se on asiaa. Mutta, siinä ei ole kaikki, veljet. Meillä on oltava jotakin muuta, joka vetää meidät kaikesta maanpäällisestä, tuonpuoleisen Luojan puoleen; hänen, joka antaa meille ikuisen elämän, joka panee tähän nuo kalsiumit ja kaliumit. Kuinka vanhaksi se tuleekin, kuinka ryppyiseksi se tuleekin, miten kuivaksi se tuleekin, kuinka sairaaksi se tuleekin, ei ole väliä, Jumala tuntee sen jokaisen sentin, hän on punninnut sen omassa vaa’assaan ennen maailman perustamista. Ja minut vain pantiin tänne tekemään päätös, ja minä olen tehnyt päätökseni Jeesuksen puoleen, eikä ole… Eivätkä kaikki helvetin perkeleet voi estää minua nousemasta viimeisenä päivänä kuolleista, ja tulemasta hänen kuvakseen.

50 Mutta, ilman tuota ikuista elämää, tämä elämä ystävien kesken, tulee häviämään. Sillä oli alku; sillä on loppu. Mutta ikuinen elämä, se ei voi kuolla sen enempää kuin itse ikuisuus; ja mitä ikuisuus on? Täydellinen kehä, jolla ei ole loppua. Se vain kiertää… Jumala saattoi sen pyörimään tällä tavalla; se etenee pitkin pöytää, lattian yli, yli maapallon; se on yhä täydellinen kehä; eikä Jumalalla ole alkua eikä loppua.

Ja kun hän panee meihin tuon Hengen, tähän lihaan, jonka hän on hautonut esiin maasta, ja meidän philia-rakkautemme tulee pisteeseen, jossa agape-rakkaus ajaa sen yli, niin meillä on ikuinen elämä tässä kalsiumissa ja kaliumissa, jota on ruokittu ja haudottu esiin maasta. Miten paljon ennemmin Jumala, joka loi sen, herättää sen kuolleista. Siksi teidän pitää syntyä uudesti!

51 Istuessani aamiaisella jokin aika sitten, oli pari saarnaajaa, minä itse ja eräs metodistisaarnaaja; siis ei se ollut aamiainen, vaan sellainen pik-

ku lounas, jota me olimme nauttimassa, jäätelön kera, ja Kentuckyn 4H--kerho oli osoittanut radio-ohjelmassaan, että sillä oli täydellinen pikku vehje, joka pystyi tuottamaan aivan samanlaisia maissinsiemeniä, kuin mitä kasvatetaan pellossa. Siinä sanottiin: "Otetaan yksi säkillinen, joka on kasvanut pellossa, ja toinen joka on tehty sillä koneella ja pannan ne vierekkäin, niin ei voi sanoa, kumpi on kumpi. Otetaan molempia kourallinen ja sekoitetaan keskenään; eikä vieläkään voi sanoa sitä", näettekö?

Niistä tulee samanlaista maissileipää, samanlaista rouhepuuroa, samanlaisia maissihiutaleita; niissä on sama määrä kaliumia ja kalsiumia ja kaikkea muuta, mitä niihin tulee. Kaikki on kohdallaan, jopa jyvän ydin, kuori sen ulkopuolella, todella täydellinen. Eikä edes laboratoriossa niitä voida halkaista ja sanoa kumpi on kumpi. Ainoa tapa erottaa ne toisistaan on istuttaa ne; olkoon Herran nimi siunattu!

52 On aivan sama, miten aidolta jokin näyttää, veljet, siinä pitää olla Jumalan kosketus, ikuinen elämä, ja se, jolla on Jumalan… Jumala kasvatti pellossa ja loi itse ja herättää kuolleista. Se, jonka ihminen tuotti, ei ole väliä… Siis, meidän ihmistekoiset järjestömme, ja organisaatiomme, ihmistekoinen uskonto on vain viikunanlehtiä Eedenin puutarhasta; se ei toimi, ennen kuin ihminen on syntynyt uudesti Jumalan Hengestä ja hänellä on ikuinen elämä itsessään.

Saarnaajaystäväni, minä käytän liikaa teidän aikaanne, mutta haluan sanoa tämän ennen lähtöä, jätän teille tämän; teidän veljenänne, joka rakastaa teitä, muistakaa todella tämä kommentti, ennen lähtöä.

Oli eräs suuri mies, jokin aika sitten, mestari, nuori mies, ja voi kuinka hän osasikaan soittaa! Hän suorastaan hukutti maailman musiikkiinsa; ja hän oli sen suuri taitaja. Sitten, eräänä iltana hän oli eräässä tietyssä maassa, Englannissa, viihdyttämässä tuhansia ihmisiä, ja kaikkialla ihmiset olivat aivan ällistyneitä tuosta suuresta mestarista. Ja ihmiset olivat… Kun hän oli soittanut konserttinsa – tai musiikkinsa, ihmiset hihkuivat ja taputtivat käsiään ja aivan riehaantuivat. Mutta he huomasivat, ettei tuo nuori mies kiinnittänyt mitään huomiota heidän suosionosoituksiinsa, vaan katsoi kiinteästi ylöspäin.

53 Ja ihmiset hihkuivat ja, oh, mekastivat niin kovaa kuin pystyivät, näyttääkseen, kuinka he arvostivat hänen musiikkiaan, ja että hän oli nero, mutta hän vain tuijotti ylös. Ja ihmiset ihmettelivät, mitä hän katsoi; vaan ylimmällä parvella oli vanha mestariopettaja, joka oli kiivennyt sin-

ne; nuori mies katsoi sinne ajatellen, mitä tuo mestariopettaja sanoisi. Hän ei välittänyt siitä, mitä ihmiset sanoivat; vaan siitä, mitä tuo opettaja sanoisi, tuo vanha mestariopettaja.

Evankeliumin saarnaajat: älkäämme kiinnittäkö huomiota näihin suuriin kampanjoihin ja ihmisten suosionosoituksiin. Pitäkää katseenne Mestarissa, sillä hän on ainoa, joka voi herättää meidät kuolleista tuona päivänä. Rukoillaan.

54 Isä, Jumala, nämä ovat hermostuneen ihmisen hiomattomia kommentteja – mutta, minä rukoilen Jumala, että ne menisivät syvälle näiden minun veljieni ja sisarieni sydämeen, että he ymmärtäisivät, ettei sillä, pitääkö meillä olla tämä TV-ohjelma, tai se tai tämä, ole merkitystä; suo meidän pitää katseemme Mestarissa, ja muistaa, että syntyminen uudesti merkitsee sitä, että meissä on tuo suurin mahdollinen rakkaus ja me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään.

55 Ja suo meidän saarnaajien, tänä aamuna, kun me olemme kerääntyneet tähän pieneen kokoukseen; suo meidän pitää mielemme Mestarissa tietäen, että hän on ainoa, joka voi lähettää tuona päivänä Pyhän Hengen hautomaan; kun tuo suuri vetypommi iskeytyy maahan ja se tulee muuttumaan jälleen valkaistuksi autiomaaksi, niin Jumala alkaa kaiken taas uudestaan. Se koskee niitä ihmisiä, jotka ovat tehneet päätöksen. Heidän kehonsa makaavat siellä pelkkänä kaliumina ja kalsiumina, maaöljynä, mutta taivaan Jumala, joka otti heidän henkensä, voi palauttaa heidät sellaisiksi kuin he olivat. Ja tämä on ainoastaan varjo, tai negatiivi siitä kuvasta, joka tullaan kehittämään jonakin päivänä, kun Jeesus palaa. Silloin, me tulemme näkemään hänet sellaisena, kuin hän on ja minut itsenikin tunnetaan. Siihen asti, pidä meidät uskollisina palvelijoina jotka katsovat ylös – Jeesuksen nimessä, aamen.

Olen pahoillani, että vein niin paljon teidän aikaanne; ja kello on jo puoli 10, noin; ja minä kiitän kovasti teitä. Lähden kotiin välittömästi, ja valmistaudun rukoilemaan sairaiden puolesta tänä iltana. Jumala teitä siunatkoon!